

היכלולא דצדיקיא

לקט אמרים

בעניני דת ודעות מגדולים וצדיקים
שחל היומא דהילולא שלהם בחודש הזה

הגאון האדיר

רבי מאיר בראנדסדארפער זצוק"ל

חבר הבד"ץ העדה החרדית ירושלים ת"ו - ובעל ה"קנה בושם"
נלב"ע כ' אייר תשס"ט לפ"ק

אשר נתפרסמו בגליונינו "אמונה ודעת" בשנים עברו

וכעת מופיע בקובץ נפרד

חודש אייר תשפ"א

מערכת "השקפה בדודה"

© כל הזכויות שמורות

הערות והארות בעניני הגליון, והודעת פרטים על שיעורים וחבורות וספרים וכדו', וכמו"כ לתרומות והנצחות

יכולים לשלוח לפאקס: 03-6443567 או לאימעיל: A146556474@gmail.com

וכן אפשר להשאיר הודעות למערכת בטעל. 0747962033

לתרומות והנצחות בחו"ל אפשר להתקשר בטעל:

בארה"ב: 502-4186 (845). בלאנדאן: 075-3507-8220.

במאנטשעסטער: 07835298520. באנטווערפען: 032-4912-81276

ניתן לתרום בכרטיס אשראי ע"י מערכת "נדרים פלוס" בעמדות הפזורות ע"ש "אמונה ודעת"

או ע"י מערכת "נדרים פון" בטעל: 03-7630585 קאוד-5374

או העברה לחשבון בבאנק פאג"י, סניף 188, מ.ח. 105416010, ע"ש ליבוביץ לציין עבור "אמונה"

הגליון החודשי "אמונה ודעת" מופץ בעזהשי"ת באלפי העתקות

בערי ארה"ק: ירושלים, בית שמש, בני ברק, וצפת, ומודיעין עילית. ובחו"ל: בארה"ב, בקאנאדא, ובענגלאנד, כ"י.

הגליונות ניתן להשיג:

ירושלים: 05484-85560 | בית שמש: 05832-44306 | בני ברק: 05331-27056 |

צפת: 0527698687 | מודיעין עילית: 052769868

החפץ להיכנס לרשימת מקבלי הגליון מידי חודש נא לשלוח "בקשה"

לאימעיל אדרעס a146556474@gmail.com

לקט אמרים בעניני דעת ודעות
מגדולים וצדיקים
שחל היומא דהילולא שלהם
בחדש הזה

הילולא הצדיקא

הגאון האדיר רבי מאיר בראנדסדארפער זצוק"ל

חבר הבד"ץ העדה החרדית ירושלים ת"ו ובעל ה"קנה בושם"

נלב"ע כ' אייר תשס"ט לפ"ק

נולד בשנת תרצ"ד בבעלגיע, בהיותו בן אחד עשר עלה לארץ הקודש יחד עם אביו אשר התקשר עם הגה"ק בעל השומר אמונים זי"ע והוא חיבב מאד את הילד הזה והראה לו חיבה יתרה, והיה מתלמידי הגה"ק בעל הדברי אמונה זי"ע, כאשר דרך הלימוד ביסודיות ובעמקות ירש מרבו. הי' מגדולי הפוסקים בדורינו אשר מכל רחבי תבל פנו אליו שאלותיו, יובל שנים הי' מאיר עיני ישראל בכל התחומים, ביתו הי' פתוח לרווחה יום ולילה להשיב לשואליו את דבר הלכה, העמיד תלמידים לאלפים והרביץ תורה ברבים, ונימולו על ידו עשרת אלפים ילדי ישראל בכריתו של אאע"ה. עמד בראש הכשרות והשחיטה של העדה החרדית, ובערוב ימיו שימש גם כרב ואב"ד דקהילה הק' תולדות אברהם יצחק. ספריו הם שו"ת קנה בשם ד"ח ועל שו"ע יורה דעה, ועוד כת"י.

לקיחת כספים מהציונים נכללת בחרם הנורא מגדולי ותקיפי ארעא קדישא ת"ו מכמה דורות זי"ע"א

כבתי ספר המוחרמים, אז היה המדובר על שלטון האנגלי שהיו פה באר"ק, לאחר זמן עם קום המדינה נתעוררה השאלה על כספי השלטון הציוני והעיריה, גזרו אומר מרן הגה"ק רשכבה"ג מסאטמאר זי"ע גאב"ד דפעה"ק, והראב"ד הגרי"פ עפשטיין זצ"ל ובית דינו, על האיסור החמור ליהנות מתקציביהם, והם בכלל האיסור שגזרו הגה"צ על שלטון האנגלי, ולהבחל"ח אחריהם מרן הגאב"ד ובית דינו שליט"א, שכבר לפני כמה שנים הודיעו על האיסור, וכעת חזרו והודיעו ע"ז, ועל דבריהם אין להרהר, וכאשר כבר שמענו ב"ה מהגאון רבי ישראל יעקב שליט"א והגאון רבי משה שליט"א, על חומר הדבר.

התאספות זו נועדה למחאה ולהסברה, מחאה לאלו שבעוה"ר נכשלו ולא עמדו בנסיון, והסברה לאלו שעמדו בנסיון עד עתה, וה"ר בעז"ה ימשיכו בזה, להסביר להם ולהעמידם על חומר הדבר - ובגוף הענין הזה ידוע ומוכן שהפסק והאיסור שנפסק עכשיו בנדון, לא דבר חדש הוא, תקנוה ראשונים כמלאכים הגה"ק מהרי"ל דיסקין זי"ע"א ובית דינו בעל התורת חסד ובית דינו, שאסרו את בתי ספר השקאלעס בחרם נורא, מאוחר יותר נפסקה ונשנית הלכה זו ע"י מרא דארעא דישאל רבינו המהרי"ץ דושינסקי זי"ע ובית דינו, כשאליו מצטרפים עוד גדולי ישראל שהיו בירושלם בזמן ההוא, גזרו בגזירה חמורה על אלו הבתי חינוך הן לבנים והן לבנות הנהנים מכספי השלטון שדינם

בספה"ק מבואר בכמה מקומות חומרת הדבר לקבל השפע מצד הסט"א שפוגם מאוד בנפש

נוראים איתא בספה"ק תפארת שלמה (בפר' האזינו עה"פ לו חכמו ישיכילו זאת, ובעוד כמה מקומות) שמפרש הפסוק בפר'

ידוע מפי סופרים וספרים גודל הפגם שמתהווה אם ח"ו הסט"א וכוחות הרע משפיעים שפע לצד הקדושה, ודברים

השפעתו מסטרא דקדושה, וכן לגבי לבן כתיב ויברכני ה' בגלליך, כדי שהיא נהנה מסטרא דקדושה.

וזה שמרמוז הכתוב להבדיל בין הקודש לחול ובין הטמא לטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל, **שצריך לשמור מהשפע אשר לא מסטרא דקדושה**, ובדרך זו מפרש הפסוק (בפר' בא) ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות, ומדייק מה משמיענו במש"כ "כדבר משה" אלא הענין הוא **כשישראל פחדו להתעסק בביות מצרים שמא ההשפעה אינה מסטרא דקדושה**, ועז"א ובני ישראל עשו "כדבר משה" דכיון שהיתה ההשפעה ע"י הצדיק, בציווי משרע"ה ע"ז סמכו להתעסק וליהנות מביות מצרים עכתדה"ק.

שנקרא אי"ה בשבת זו (פרשת שמיני) זאת החיה אשר תאכלו, ותו"ד בקיצור דזאת מרמז על השכינה הקדושה ואמר זאת החיה אשר תאכלו, ר"ל שיהיה פרנסתו מהשכינה מסטרא דקדושה, וכמ"ש דוד המלך ע"ה תערוך לפני שולחן נגד צוררי אך טוב וחסד ירדפוני, פי' שירדוף אחר הטוב והחסד, אמנם לא כן הוא כאשר האדם יונק שפע פרנסתו מסט"א אזי המאכל מטמטם את לבבו ומביאו לידי תאוות רעות ח"ו, וז"ש יעקב אבינו ע"ה לבניו טרוף טורף יוסף חיה רעה אכלתהו, שהיה ירא מאוד שלא יטמטם את לבבו משפע של מצרים שהוא מהסט"א, וזה טרוף טורף יוסף שהשפע והטרף שלו, חיה רעה אכלתהו החיות שלו יהי' מסט"א, וז"ש ויברך ה' את בית המצרים בגלל יוסף כדי שיהיה חיות

אף בבית המקדש נפגמה הקדושה כשהיה בה חלק שלא מצד הקדושה

שכינה נפסדו חלקיו, והוצרך לחזק בדק הבית, ונפל בסוף הכל ביד אויבים, אבל בית שני שלא היו בו גם אחד מכל אלה התנאים, לא שרתה בו שכינה ונפל ביד אויבים, כי אמנם בית שני לא היה משכן העדות שלא היו בו לוחות העדות, ולא פוקד כ"א ע"פ כורש, ולא היו שם בני לוי, וכמו שהעיד עזרא באומרו ואבינה בעם ובכהנים, ומבני לוי לא מצאתי שלם עכלה"ט, והדברים מרפסין איגרא שב' בתי המקדשות קודשי הקדשים לא שרתה שכינה ונפלה ביד אוה"ע כיון שהוקמו והתעסקו בבנינו אנשים שאינם מזרע ישראל וכיון שבעזרתם והוראתם נבנה הבית לא שרתה בו שכינה.

וכתב הספורנו (ר"פ פקודי) וכעין זה הזכיר הגר"מ שליט"א בשם החתם סופר זיע"א וזל"ק: משכן העדות, ספר מעלות המשכן שבשבילם היה ראוי להיות נצחי ולא ליפול ביד אויבים, ראשונה שהיה משכן העדות שהיה בו לוחות העדות. ב' אשר פקד ע"פ משה. ג' שהיתה עבודת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן, כי אמנם משמרת כל חלקי המשכן ביד איתמר היתה ד' ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה, שהיו ראשי אומני מלאכת המשכן וכליו מיוחסים וצדיקים שבדור, ובכן שרתה שכינה במעשה ידיהם ולא נפל ביד אויבים, אבל מקדש שלמה שהיו עושה המלאכה מצור (חירם מלך צור) אע"פ ששרתה בו

וזה היה הפגם כשנהנו מסעודתו של אחשוורוש

שהיה חולין שנעשו על טהרת הקודש, מ"מ ע"י שהקדושה יונקת מהסט"א, מביאה להתדבקות כוחות הטומאה והרע.

ובעצם הדבר מבואר בס' קב הישר שזה היה החטא בימי אחשוורוש שנהנו מסעודתו של אותו רשע אע"פ שהיתה הכל למהדרין וכמו שהזכיר הגר"מ שליט"א

כו"ע מודי שזה אסור אלא שקשה לעמוד בנסיון הזה ע"כ יש לדעת שא"א להיות יהודי כשר בלי מסי"נ נגד הנסיונות

להיות יהודי כ"א ע"י שעומד בנסיונות, כלל ישראל מעלתה ותפארתה היא שעמדה איתן כחלמיש צור נגד הנסיונות שארבו עליה להדיחה מעם ה"א, אברהם אבינו ע"ה עיקר שבחו ומעלתו היתה שעמד בעשרה נסיונות שנתנסה ע"י הקב"ה, וכן היה ביציאת מצרים עיקר כוחם וזכותם של ישראל לכל הנסים שהיו ביצ"מ היה ע"י שעמדו בנסיון.

ברור הוא שכל אחד יודע ומבין את חומרי הדבר, ואפילו אלו שנכשלו ועברו על האיסור, מ"מ יודעים בהכרה מלאה שאסור הדבר, רק חלשים הם ולא יכלו לעמוד בנסיון, ובכונן דא צריכים אנו לשנן ולחזור על דבר אחד "אדם לעמל יולד" האדם נברא שליחוס ביצרו ויתגבר על הנסיונות ופגעי הזמן, שלא יזוז זיז כלשהו מדרך תוה"ק, כי יהודי אינו יכול

רק אלו שיכלו לעמוד בנסיונות היו ראויים ליציאת מצרים ולקבלת התורה ואלו שלא עמדו בנסיונות מתו בימי האפילה

ולצאת חופשי, ובני ישראל עמדו על נפשם ונתחזקו ולא זו ממקומם, ולא נגעו ולא פגעו בדבר כי האמינו שסופם לצאת בכבוד גדול, הנסיון השני ליל פסח, היו מסוגרים בביתם ושמעו קול צווחה אשר כמוהו לא נהיתה, והשומע שומע ולא ידע אולי הקול מישראל שכינו וחביריו שסביב משכנו, ואם הוא קול מלחמה או אש או מים, והם בטחו בדברי מרע"ה שאמר כי יהיה מכת בכורות ואיש לא יצא מפתח ביתו עד בוקר, ב' נסיונות אלו היה לברות מהם המורדים והפושעים שאינם יכולים לעמוד בנסיון והם שמתו בימי אפילה, ע"י מעשה כל מי שנשאו לבו ליגע במצרים או בממונו מת, ומ"מ מת זכאי עכ"ד הנוראים.

ופוק חזי דבר נורא מה שכתב מרן החתם סופר זיע"א בפרשת בשלח עה"פ וחמושים עלו בני ישראל מארמ"צ דמספר בנ"י אשר יצאו מארמ"צ היה ס' רבוא, וזה היה אחד מחמשה, דארבע פעמים ס' רבוא מתו בשלשת ימי האפילה, וע"ז כתב החת"ס וזל"ק: ואותם ס' רבוא שמתו לא ר"ל שהיו חייבים מיתה כבר אלא מתו זכאים ע"ש סופן כמו בן סורר ומורה, והוא כי הקב"ה ניסה את בנ"י בשני נסיונות אם יעמדו בהם ראויים לקבלת התורה אשר לתכלית זה היה יצ"מ ולעמוד בנסיונו, ואם לא טוב מותם מחייהם. נסיון ראשון הוא בג' ימי האפילה דהם ראו שונאיהם ויכלו להמיתם ולנקום מהם וליטול עשרם

כשעובד את השי"ת במסי"נ הקב"ה משפיע לו ג"כ בלמעלה מדרך הטבע

ה' במסי"נ באמונה ובטחון בהקב"ה, בא לו ההשפעה מהקב"ה ג"כ באופן נעלה למעלה מדרך הטבע, ולכן כשהגיע הזמן של יצימ"צ, אשר הקב"ה עשה נסים שלא בדרך הטבע, הוצרך הקב"ה להעמיד אותם בכור הבחינה לראות אם עומדים בנסיונותיו, ובמסי"נ יקיימו וישמרו את תורתו, וכיון שעמדו בנסיון, באותה מידה התנהג הקב"ה אתם באותות ובמופתים.

ונ"ל להוסיף ולהרחיב הדברים, כשנבין מדוע דווקא ביציאת מצרים, ראה הקב"ה להעמידם על ההכרח לעמוד בנסיונות, ואפ"ל עפ"י הספה"ק קדושת לוי בשם הבעש"ט הק' עה"פ ה' צלך, כמו הצל שעושה מה שעושה האדם, כן הוא התנהגות הקב"ה עם ישראל, אם האדם מתנהג באורחות חייו בלי התאמצות יתירה רק בפשטות ובדרך הטבע, הנה כי כן מתנהג הקב"ה כפי ההתנהגות, כפי מה שמגיע לו, משא"כ אם האדם עובד

אפשר ללמוד זה גם מדין ריבית וחומר הדברים שנאמרו בה

דורא כדאמר בתרגום ירושלמי וכו', ולכאורה זה המת היה עוד קודם מ"ת ואז לא היה שייך מצות רבית ותימצו כמה תירוצים ולבסוף תירצו דאיה"נ שאז עדיין לא נצטוו על ההלוואה ברבית, דבני נח לא הוזהרו מן הרבית וההוא גברא דלא קם בבקעת דורא, זה לא היה עונש, אלא שאז לא היה שעת תחיית כל המתים, ולא נענש זה יותר משאר מתים שלא חיו באותה שעה, אלא חביריו זכו בשביל שנהזרו מן הרבית אע"פ שלא נצטוו, כמו שקיימו אבותינו את התורה אע"פ שלא ניתן להם עכ"ד.

והכוונה ע"ד הנ"ל, דכיון שהקב"ה עשה נסים מחודשים, א"כ זה שאינו יכול לעמוד בנסיון מבלי להלוות ברבית, לא היה ראוי לשיעשו לו נס בנסים מחודשים, כי במדה שאדם מודד מודדין לו, ומיושב שפיר קושיהם דאפילו אם אז עדיין לא נצטוו על איסור רבית, אעפ"כ זה שהלוה ברבית גילה בזה שאין בכוחו לעמוד בנסיון, ואינו יכול לעבוד את ה' למעלה מכוחות הטבעיים, א"כ לא יכלו להתנהג

ולכן מהאי טעמא פסק הרמב"ם (הל' מלוה ולוה פ"ד ה"ז) ובטוש"ע יו"ד (סי' ק"ס סעי' ב') דהמלוה ברבית כאילו כופר ביצימ"מ, מה שלכאורה קשה, דמקור דבריהם הוא מהגמ' בפ' איזהו נשך (ב"מ ס' ע"ב) ושם לא כתוב כדבריהם, דז"ל הגמ' אני ה' שהבחנתי בין טיפה של בכור לשאינה של בכור, אני הוא שעתידי ליפרע ממי שמלוה מעותיו ברבית ותולה אותם בנכרי, אמנם מקור לזה היא בת"כ אני ה"א על תנאי זה הוצאתי אתכם מארמ"צ ע"מ שתקבלו עליכם מצות רבית, שכל המוודה ברבית מודה ביצימ"מ וכל הכופר בה כאילו כופר ביצימ"מ, והענין בזה מבואר במגיד משנה על הרמב"ם במקומו שם, דכיון שמלוה ברבית הרי הוא כופר בהשגחה, ואינו בוטח בה', ויציאת מצרים שהיו בה נסים מחודשים מורה על ההשגחה ונמצאו כופרין בה' בהכרח, ובזה אפשר לפרש דברי התוס' (פ' איזהו נשך דף ע' ע"ב ד"ה תשיך) שהקשו דכיון דרבית עכו"ם שרי למה לא חיה אותו שהלוה ברבית במתים שהחי' יחזקאל בבקעת

ולהיפוך מי שמעזב קרסוליו ואינו יכול לעמוד בנסיונות ופגעי הזמן.

אתו בנסים גלויים ומחודשים כתחיית המתים והבן, וא"כ רואים אנו מכל הנ"ל גודל כוחו וזכותו של זה העומד בנסיון

בענינינו הדבר חמור פי כמה שהרי ידוע וברור שכוונתם היא לעקירת הדת

התורה ובתי החינוך תחת ידיהם, ובמשך הזמן יהפכו אותם לבתי ספר גמורים, ובמקום לימודי קודש יכניסו לימודי חול, ה' ישמרנו ויצילנו שלא יגיע ח"ו לזה, ומי שחושב אחרת טועה הוא בדבר.

בפרט לאור האמור בגודל הפגם של ההנאה והיניקה משפע הבא מסט"א, אמנם בענינינו חמור הדבר פי כמה, דהרי זה ברור מעל לכל ספק כי אלו הרעים אין כוונתם ומטרתם בהתמיכה והתקציבים גרידא, אלא כל תשוקתם ויעודם היא לעקירת התורה שעי"ז יכבשו את המוסדות

בעוה"ר כבר רואים שהתחילו להתערב בחינוך ולשנותה ומחשבתם היא לעקור החינוך הטהור לגמרי ה"י

במה שמכח בילדים אשר ע"ז כבר נפסק בשו"ע שמוותר לו להכות בתלמידיו, ואין אנו צריכים לעצתם בנושא, אלא אפי' אם רואים המקל מונח לפניו להטיל אימה על התלמידים באים הם בטענות שאין זה תואם לרוח הזמן עפ"ל, הוא הדבר אשר דברנו שאנו לא מסתכלים במבט למרחוק אבל הם לצערינו הרב כן חושבים ע"ז, וזהו כל תכליתם.

דבר אחד צריכים אנו לשנן לעצמינו ויהא בנו כיתד שלא תמוט אם חומה היא, שנעמוד על הדבר כחומה בצורה בלי שום פשרות וויתורים נבנה עליה טירת כסף, אבל אם ח"ו ואם דלת הוא נצור עליה לוח ארז, כמאמר חז"ל ביומא (ט' ע"ב) למה נמשל לארז שרקבון שולטין בו ופרש"י מין תולעת שמה ססמגור שמכתתו ומגררו מבפנים רח"ל.

הסיבה לטעות גמורה זו מפני שלדאבוננו אנו לא מסתכלים אלא על ההוה בהמצב הקיים, אבל הם ברשעותם עושים חשבון למרחוק, ומוכנים הם להלעיט כעת את המוסדות בשלמונים בכסף לרוב, בחשבון שבעוד שלושים ואפי' ארבעים שנה יצליחו להפוך את כל התלמודי תורה והבתי חינוך מקודש לחול ה"י ויצלינו. והם מוכנים להשקיע עכשיו על מנת ששיגו את מטרתם אפי' בעוד זמן הרבה, זממם אל תפק, וברור שזה כל כוונתם, זאת ועוד עדים אנחנו לצערנו שבאותם המקומות בה הם, תומכים לאט לאט הם מתחילים להכניס בתוכם את הארס המסוכן שלהם בתחילה בתירוצים באים שכוונתם רק לנקיון, ומה עון יש בזה לכאורה, וכבר הספקנו לשמוע לפני זמן על הוראתם בשינוי סדרי החינוך, כשראו המקל שבט חובלים שמונח על שולחן המלמד, לא מיבעיא

אם רביה"ק מסאטמאר אמר שבהכרח שבחינוך כזה ינתקו ממקור הקדושה מי לא יפחד לחנך בנו בחינוך כזה

וגמור היא מאת גאוני צדיקי קדמאי אשר הנתמך ממקורות הרשע לא ינקה, ובהכרח שינתק ממקור הקדושה ויכבה את שלהבתו אשר בקרבו, עכלה"ק. הרי יש לו כבר הבטחה (ה"י) שהנתמך ממקור הרשע בהכרח שיינתק ממקור הקדושה, לוקחים את הילד ומטלטלים אותו מגדול אחד לשני, אדמורי"ם ורבנים ומבקשים שיברכו את הילד שיגדל ליהודי כשר, והוא במו עיניו מכניס הילד בת"ת הנתמך ממקורות הרשע "אשר בהכרח שבנו יינתק ממקור הקדושה"!!!

לא על המנהלים תלונתנו אלא על ההורים, איש אשר עיניו בראשו ומתעמק בהדברים האלה ודברים האמתיים

בנוהג שבעולם כבעז"ה נולד ילד ויש שמחה בבית יהודי ומכניסין אותו לבריתו של אאע"ה מברכין את הרך הנימול כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ומעש"ט, זהו הברכה האמיתית שיהודי יכול לאחל לרעהו, וכאשר בס"ד יגדל הילד והגיע למצוות לוקחים אותו לגדולי ישראל שיברכוהו שיגדל ויתעבד לת"ח ויר"ש,

ובכן אתמהה איך לא שמים על לבם ארי שאג מי לא יירא?

האב שבנו אינו מתחנך בבתי חינוך הכשרים איך לא יירא ולא יובעת מדברי קדשו בלהבות אש של מרן הגאב"ד זצוק"ל האדמו"ר מסאטמאר אשר כותב בזה"ל: וכבר מנוי

תועיל ומה שוויות יש לכל הכוחות שישקיע בבנו להטותו
לדרך התורה!?!?

שיצאו מלב טהור וקדוש של צדיק וגדול בישראל, ואם צדיק
כזה גזר כדברים האלה בהכרח שיינתק ממקור הקדושה מה

איך לא יפחדו ממש"כ גדולי ישראל זיע"א שהעובר ע"ז מרה תהיה אחריתו

בכת"י הק' שאל יקל מישהו בדבר זה כי מרה תהי' אחריתו'
ואתו עמו נצטרפו עוד עשרה גדולי ישראל?
וכי צחוק היא מה פירושן של המילים "מרה תהיה אחריתו"
אם הפירוש היא שמרה תהיה אחריתו ברוחניות או בגשמיות,
בזה או בבא, איך לא יראו מזה?
אהא על נפשם!

לעומת זה אנו פונים להמנהלים שבעוה"ר נכשלים ולא
עומדים בנסיון, לא כולם ב"ה, יעזור הקב"ה לאלו שעומדים
בנסיון שיוכלו להחזיק מעמד גם להלאה, אבל לאלו שנכשלו
באיסור חמור זה,
פונים אנו אליהם בשאלה איך לא תראו בנפשכם מהדברים
הקדושים שיצאו מהגה"ק מרא דארעא דישראל שכתב

כמה גדול חילול ה' בזה ואיזה אחריות היא זו

התקציב, שיתפטר מתפקידם, הם אינם אפוטרופסים של
כלל ישראל!

ידוע, שעל העוון של חילול ה' לא תשובה ולא יסורים
מכפרים עליה, אבל יש מה שמכפר על זה ה"י, אמנם גדולה
תשובה, אדרבה שיקדשו ש"ש, שידועו ויפרסמו ששגו ועברו
על איסור תורה, והם יוצאים מהב"ס של משרד החינוך ואז
יהי' להם כפרה בקידוש השם במקום חילול השם, ויה"ר שכימי
צאתנו מארמ"צ יראנו נפלאות בביאת משיח צדקנו בב"א.

(מתוך דרשת מחאה בחוה"מ פסח נגד פורצי גדרי חינוך
בקבלת תמיכה ממקורות זרים)

דבר זה יצא מגדולי ישראל, כל המחלל ש"ש בסתר
נפרעין ממנו בגלוי. עושים חכמות, חושבים שעושים
במוחשך מעשיהם באופנים שונים, אבל נפרעין ממנו
בגלוי, קיי"ל דהמביא אחד מדיני ישראל לערכאות אפי'
אם בדיניהם דנין כדיני ישראל מחלל את ה' ומייקר שם
אלילים כ"ש וכ"ש ק"ו בן בנו של ק"ו, מי שגורם להפוך
את כל התורה לערכאות, האם יש חילול ה' גדול מזה
שבתי תלמוד תורה נמצאים בכפיפה אחת ורשימה אחת
עם בתי ספר חילונים? וכי דבר קטן היא בעיניהם, מי הוא
הגורם לחילול ה' הגדול הזה איזה בעלות יש להם על
מוסדות החינוך? אם אין ביכולתם לכלכל ולישא בהוצאות

כ"ק מרן הרה"ק רבי צבי הירש ראזענבוים זצוק"ל

אדמו"ר מקרעטשניף בירושלים עיה"ק ת"ו

נלב"ע ט"ז אייר תשס"ו לפ"ק

היה בנו של הרה"ק רבי ניסן חיים זצוק"ל אבדק"ק בראדשין שהיה בנו בכורו של הרה"ק רבי אליעזר זאב
מקרעטשניף זיע"א בעל "רזא דשבת" ומצד אמו היה נכד למרנא בעל ה"ייטב לב" זיע"א. בהיותו כבן ט' שנים
שלחו אביו הק' להסתופף בצל זקינו הק' בעל ה"רזא דשבת" שהתגורר אז בעיר סיגעט, ומאז ועד יומו האחרון היה
מקושר אליו בכל ימי נפשו בהנהגותיו ובדרכו בקודש. במשך ימי המלחמה ולאחריה כשהיה עדיין צעיר לימים,
נמשכו אחריו הרבה אברכים ובחורים פליטי חרב ושבורי לב, אשר חיזקו ועודדו לאמונת ה' וליראתו, והביאם
עמו לארה"ק ת"ו לשיבת הגה"ק מרא דארעא קדישא המהרי"ץ דושינסקיא זיע"א. בהיותו בירושלים עיה"ק ת"ו
התדבק מאד למרן רביה"ק זיע"א, אשר שהה אז (שנת תש"ו) בירושלים. רביה"ק זיע"א גם השתתף בשמחת נישואיו.
בשנת תש"י יסד תלמוד תורה על טהרת הקודש בקרית אתא (והיה זה ממש מראשוני הת"ת באידיש מחוץ לירושלים) ואח"כ
יסד שם ישיבה ושיכון עטה"ק במוסי"ג נפלאה. ובמשך שישים שנה צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל להלחיב את
לבכם בתורה ועבודה ובדרכי החסידות, ולהכניס בהם אמונת ה' בטהרה ובקדושה, והיה לתל תלפיות בירושלים
עיה"ק ת"ו למבקשי ה', והרבה נפקדו על ידו בישועות מופלאות. לחם מלחמת ה' בעוז ובגבורה, ורבים השיב מעוון,
חיבר ספה"ק תורת חיים ואמונה עה"ת, דרך אמונה על המועדים, ועוד.